

Kenmerk	W12.00.0466/IV
Datum advies	3 november 2000
Vindplaats	Bijvoegsel Staatscourant 9 januari 2001, nr 6

Volledige tekst

Ontwerpbesluit met nota van toelichting tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 130a van de Werkloosheidswet (Tijdelijk besluit verlenging herlevingstermijn startende zelfstandigen WW).

Bij Kabinetsmissive van 12 oktober 2000, no.00.005669, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, J.F. Hoogervorst bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit met nota van toelichting, tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 130a van de Werkloosheidswet (Tijdelijk besluit verlenging herlevingstermijn startende zelfstandigen WW).

Het ontwerpbesluit is een invulling van de mogelijkheid die artikel 130a van de Werkloosheidswet (WW) biedt om te experimenteren met de herlevingstermijn van het recht op een WW-uitkering voor werkloze werknemers die een bedrijf uit gaan oefenen of die zelfstandig een beroep gaan beoefenen. De duur van een dergelijk experiment is in artikel 130a, WW, gemaximeerd op 4 jaar. Artikel 130a biedt de mogelijkheid van een verlenging met twee jaar na afloop van het experiment bij afzonderlijke maatregel van bestuur. De vormgeving van het experiment geeft de Raad van State aanleiding tot de volgende opmerking.

1. Met het besluit wordt beoogd geheel of gedeeltelijk werkloze werknemers met een WW-uitkering die een bedrijf starten of die als zelfstandige gaan werken de mogelijkheid te geven de herlevingstermijn voor een WW-uitkering te verlengen tot drie jaar in plaats van de termijn van anderhalf jaar die normaal zou gelden. Het besluit vervalt vier jaar na inwerkingtreding. Degenen die later dan een jaar na inwerkingtreding mee gaan doen aan het experiment, hebben niet bij voorbaat uitzicht op een verlengde herlevingstermijn van drie jaar. De herlevingstermijn wordt voor hen verlengd tot ten laatste het moment waarop het besluit komt te vervallen. In de toelichting is aangegeven dat als het experiment na afloop direct of op termijn wordt omgezet in een definitieve regeling, degenen die in dit experiment meedoen hun termijn van drie jaren mogen volmaken. *(zie noot 1)*

De Raad constateert dat alleen degenen die in het eerste jaar hun deelname aan het experiment starten, verzekerd zijn van een belangrijke voorwaarde waarvan het experiment de resultaten wil toetsen, namelijk de herlevingstermijn van drie jaar. Alleen op deze groep kan de evaluatie betrekking hebben. Voor degenen die na het eerste jaar deel gaan nemen aan het experiment is het vol kunnen maken van de herlevingstermijn van drie jaar onzeker, want afhankelijk van het feit of een definitieve regeling zal worden getroffen. Immers alleen

als een definitieve regeling getroffen gaat worden, is een verlenging van het experiment mogelijk op grond van artikel 130a van de WW. Het college adviseert daarom de mogelijkheid tot aanmelding voor het experiment te beperken tot dit eerste jaar.

2. Voor redactionele kanttekeningen verwijst het college naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Raad van State van 3 november 2000, no.W12.00.0466/IV, met redactionele kanttekeningen die de Raad in overweging geeft.

Ontwerpbesluit

- Artikel 4, onder c, eenvoudiger als volgt redigeren: "c. de werkzaamheden aanvangen voor de afloop van het kwartaal dat direct volgt op het kwartaal waarin het aantal uitkeringsgerechtigden op wie de aanhef toepassing vindt de duizend heeft bereikt."
  - Gelet op het in artikel 4, onder c, vermelde aantal van 1000 bij het experiment te betrekken uitkeringsgerechtigden, voorzien in het geval dat dit aantal niet kan worden bereikt binnen de termijn die voor het experiment moet worden gehanteerd.
  - Bij handhaving van de mogelijkheid de deelname ook later dan een jaar na inwerkingtreding te laten beginnen, in artikel 4 tot uiting brengen dat de deelnameperiode zich niet verder uitstrekt dan het einde van de wettelijke experimenteelperiode van vier jaar.
-

Nader rapport (reactie op het advies) van 1 december 2000

De door de Raad gemaakte inhoudelijke opmerking is in het besluit verwerkt. Hierbij zij opgemerkt dat, aangezien niet het moment van aanmelding maar het moment van het starten van de werkzaamheden als zelfstandige in dit kader het relevante moment is, het bereik van de regeling in het gewijzigde ontwerp wordt beperkt tot degenen die binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit een aanvang maken met de werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf of de zelfstandige uitoefening van een beroep. De nota van toelichting is naar aanleiding hiervan aangepast.

De redactionele kanttekeningen zijn eveneens verwerkt met uitzondering van de tweede kanttekening. De termijn die voor het experiment wordt gehanteerd is de maximale termijn die in artikel 130a, eerste lid, van de Werkloosheidswet (WW) voor het experiment wordt gegeven. Er is dus geen mogelijkheid het experiment voort te zetten enkel vanwege de omstandigheid dat het aantal van 1000 deelnemers niet wordt bereikt binnen die termijn. Overigens is het niet aannemelijk dat dat aantal niet kan worden bereikt, gelet op de

omstandigheid dat jaarlijks ongeveer 3000 WW-uitkeringen worden beëindigd als gevolg van het gaan verrichten van werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep.

Ik moge U hierbij het gewijzigde ontwerpbesluit en de gewijzigde nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid`

---

(1) Nota van toelichting, onder "Voorwaarden voor de verlenging van de herlevingstermijn", laatste alinea, en onder "Looptijd experiment".